39

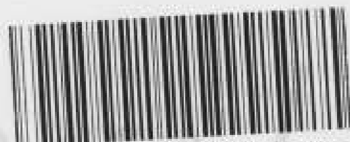
ארכיון יצחק בן-צבי

״ילדמותו של אבינועם ילין״-
תמליל הספד שנשא יצחק בן-צבי
ב- 1937

1948- 1963 (טווח התאריכים משוער)

J1/1061

ט-

1936

<u>לדמותו של אבינועם ילין</u>

מובילים לקבורה את אחד מבחורי עמנו, מפרחי ירושלים החדשה–את אבינועם בן-דוד ילין, אשר נפל מכדור מרצחים;

לא רק הוריו, אביו ואמו שכלו את בן טפוחיהם, לא רק אשתו נתאלמנה מבעלה, לא רק אחיו ואחיותיו שכלו מאחיהם כלנו כלנו שכלנו היום מבינינו ומאתנו.

יליד ירושלים מארבעה דורות, תלמיד חכם צעיר כבן 37, כשרון מזמיר, בעל ידיעות עצומות והעקר בעל מדות תרומיות נעים וחביב בהליכותיו עם אנשים, עם בני ברית ושאינם בני ברית היה אבינועם.

אך יד המרצחים לא הבלתה – ואשמתו שהיה יהודי, יהודי גאה בהופעתו במעשיו ובכל חייו.

18 חודשים משתולל הסירור, וארץ הנביאים נהפכה לארץ דמים.

היד המושעת אינה מפלה בין זקנים לצעירים בין אכר לפועל בין חסיד לבין חפשי הפרופיבּיליג והנהג וול וזס כל מי אשר בשם יהודי יקרא עלול לקבל כדור או מכת פגיון הארס. חדר עמוק, ומי יודע כיצד ירפא .

האחריות חלה על הממשלה שתוניחה ל–18 חדש את המצב, ועכשיו שהתחילה לאחוז בצעדים נמרצים כבר מאוחר. עדיין אין אמון בציבור שהקו החדש שנקטה הוא יציב ומוצק, כי עדיין החרב משתוללת ושליחי החרבן ממשיכים בעולמם.

דם אבינועם הנקי צועק עד לב השמים, ולא ישקוט ולא ינוח, האמנם לא יזדעזעו מוסדות הארץ האמנם לא יזדעזע ~~צא~~ כסא השלטון, כסא המשפט, מלכותא דארעא במלכותא דשמיא, ויאמר למשחית הרף. לא מספיקים האמצעים הארעיים עד שיעקר הרע משרשיו יד חזקה אנו דורשים ואנו מוחים נגד כל ההתעללות החדשה כגון חלקי העליה, שיש בהם מתן פנים לפורעים וסיוע לעובדה אבל גם כלפי פנים;

ששום טרור לא יפחידנו שום אלמות לא תבעית ולא תשבית את רצוננו, רצון א הדורות ואת מאמצי בנינו ולקבוץ גלויות לפדות ולגאול. לא נתן לכל פושע (עול להתעולל בנו. עמוד נעמוד והעפל נעפיל. אולם לא בדרך של רצח ושל דם נקיים כי לא יכופר דם הצדיק ברצח של ערבי העובר לתומו בשכונה יהודים. עלינו להתקומם נגד מעשי רצח כאלה מאיזה צד שיהיה לגנות כל מעשה אנרכיה של צעירים מחוסרי אחריות ומחוסרי משמעת לאומית העלולים להמיט אסון על כל הישוב את האחריות נטיל על השלטונות ועל מעשיהם ועל כבודנו נעמוד בכחנו בכח עם ישראל.

אבל על המת היקר אין לנו תנחומין כי בדול הכאב, ומי ירפאנו מלבד תקותנו תקות הגאולה, אשר לה הקריב המנוח את עצמו בחייו ובמותו.

J.| 1061